

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17-08-2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Elżbieta Kwaśniewska

Protokolant st. sekr. sąd. Karina Drytkiewicz

w obecności ---

po rozpoznaniu w dniach 22.06.2016 r., 17.08.2016 r.,

sprawy **M. B.**, s. M. i J. zd. Pośpiech, ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 lutego 2016 r w miejscowości R. gm. B. dokonał umyślnego uszkodzenia ciała byłej żony A. B. w ten sposób, że uderzył ją pięścią w twarz w wyniku czego spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy czołowej, krwiaków okularowych obustronnych, złamanie kości nosa bez przemieszczenia – obrzęk nosa, które naruszyły czynności narządu ciała na czas poniżej 7 dni

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

1. oskarżonego **M. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 157 § 2 kk i za to na podstawie art. 157 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,
2. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adw. W. S. kwotę 432,00 (czterysta trzydzieści dwa 00/100) złotych wraz z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,
3. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pokrzywdzona A. B. i oskarżony M. B. są byłymi małżonkami, zamieszkującymi we wspólnym domu położonym w miejscowości R. nr 80. Pomiedzy stronami toczy się obecnie postępowanie o podział majątku wspólnego. Strony pozostają w konflikcie. W miejscu zamieszkania oskarżonego i pokrzywdzonej mają miejsce interwencje policji w związku ze zgłaszanymi nieporozumieniami rodzinnymi.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.- k. 24v, zeznania świadka A. B. k. 25, 5-6 akt postępowania przygotowawczego PR 2 Ds. 146.2016, zeznania świadka D. B. k. 25, 13 akt postępowania przygotowawczego PR 2 Ds. 146.2016, zestawienie interwencji policji- k. 28-29, 39-40)

W dniu 26 lutego 2016 r., około godziny 20.00 oskarżony M. B. udał się do kuchni i zaczął otwierać szafki i wykladać z nich znajdujące się tam rzeczy. Czynności te były wykonywane głośno - oskarżony trząsał drzwiami mebli kuchennych. Zaniepokojona hałasem dobiegającym z kuchni pokrzywdzona udała się tam. Widząc, iż oskarżony wykladał przyprawy i rozsypuje je, zwróciła byłemu mężowi uwagę. Oskarżony w sposób wulgarny odpowiedział pokrzywdzonej, że może robić w swoim domu, co mu się podoba oraz, że może kupić sobie nowe przyprawy,

a następnie uderzył A. B. pięścią w twarz. Bezpośrednio po uderzeniu pokrzywdzona udała się do pokoju, gdzie znajdował się D. B. i powiedziała mu, że została uderzona przez byłego męża.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.- k. 24v, zeznania świadka A. B.- k. 25, 5-6 akt postępowania przygotowawczego PR 2 Ds. 146.2016, zeznania świadka D. B.- k. 25, 13 akt postępowania przygotowawczego PR 2 Ds. 146.2016, opinia sądowo- lekarska- k. 31)

Następnego dnia po przebudzeniu pokrzywdzona stwierdziła, iż ma spuchniętą i siną twarz, w związku z czym udała się do lekarza. W wyniku uderzenia pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy czołowej, krwiaków okularowych obustronnych, złamania kości nosa bez przemieszczenia- obrzęku nosa, które naruszyły czynności narządu jej ciała na czas poniżej 7 dni.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.- k. 24v, karta informacyjna (...) k. 15 kserokopia karty leczenia szpitalnego- k. 2 akt postępowania przygotowawczego PR 2 Ds. 146.2016 , karta konsultacyjna pacjenta- k. 7 akt postępowania przygotowawczego PR 2 Ds. 146.2016, opinia sądowo- lekarska- k. 10 akt postępowania przygotowawczego PR 2 Ds. 146.2016)

Oskarżony M. B. ma 56 lat, jest emerytem, współwłaścicielem domu mieszkalnego i gruntów ornych o powierzchni 2 ha. Otrzymuje 1 000 złotych emerytury. Oskarżony został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 716/15 na karę grzywny za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione na szkodę A. B.

(dowód: karta karna k. 20 akt postępowanie przygotowawczego PR 2 Ds. 146.2016, informacja o dochodach- k. 23; wyrok z dnia 12 kwietnia 2016 r.- k. 28 akt Sądu Rejonowego w Kaliszu sygn. akt II K 716/15)

Oskarżony M. B. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Na rozprawie wyjaśnił, iż pomiędzy nim a pokrzywdzoną jest silny konflikt, m.in. spowodowany toczącym się równorzędnie postępowaniem dotyczącym podziału majątku wspólnego. Wskazywał, że pokrzywdzona jest osobą konfliktową, która w dniu zdarzenia przyszła do kuchni, bez powodu zaczęła się awanturować i przytrzasnęła mu rękę szafką. W odpowiedzi na jej zachowanie oskarżony, chcąc się bronić, odepchnął ją w wyniku czego upadła na szafkę i się o nią uderzyła.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w którym potwierdził, iż w dniu 26 lutego 2016 r. doszło do zdarzenia w wyniku, którego pokrzywdzona doznała urazu twarzy oraz, że pomiędzy nim a pokrzywdzoną istnieje silny konflikt. W tym zakresie jego wyjaśnienia są bowiem zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Jako niewiarygodną Sąd uznał natomiast pozostałą część wyjaśnień oskarżonego, w której opisywał przyczyny, przebieg i skutki zaistniałego zdarzenia. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są sprzeczne z uznanymi za wiarygodne w całości, jasnymi w treści zeznaniami pokrzywdzonej A. B.. Podkreślenia wymaga, że zeznania pokrzywdzonej są spójne, choć nie identyczne, z treścią uznanych za wiarygodne zeznań świadka D. B.. Przy ocenie zeznań tego świadka Sąd uwzględnił fakt, iż świadek jest blisko związany z matką. Jednak w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę spontaniczność jego relacji i prostotę wypowiedzi należy stwierdzić, iż okoliczność ta pozostaje bez wpływu na ocenę wiarygodności świadka. Nie uszło uwadze Sądu przy dokonywaniu oceny zeznań pokrzywdzonej, iż były one nacechowane emocjonalnie, co zapewne wynika z konfliktu między stronami . Powyższy fakt pozostaje jednak bez znaczenia w aspekcie oceny wiarygodności relacji tego świadka. Zeznania świadka, co do mechanizmu powstania u niej obrażeń (uderzenie pięścią w twarz) były konsekwentne i znalazły potwierdzenie w opinii biegłego.

Wyjaśnienia oskarżonego pozostają także w sprzeczności (przeciwnie niż zeznania pokrzywdzonej) do treści uzupełniającej opinii sądowo- lekarskiej z dnia 04 lipca 2016 r., w której biegły stwierdził, iż mechanizm powstania obrażeń opisany przez oskarżonego , tj. uderzenie nasadą nosa o gałkę kuchennej szafki na skutek uprzedniego popchnięcia mógłby być prawdopodobny ale tylko i wyłącznie przy działaniu bardzo dużej siły uderzenia czyli w

następstwie silnego popchnięcia lub silnego uderzenia drzwiczkami szafki w twarz. Tymczasem w wyjaśnieniach oskarżony wskazuje, że jedynie odepchnął pokrzywdzoną, a sama pokrzywdzona zaprzecza, by w trakcie zajścia uderzyła się o drzwi szafki. Dodatkowo biegły uznał, że „z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością obrażenia stwierdzone u pokrzywdzonej nie mogły powstać następstwie tylko i wyłącznie samoistnego uderzenia się drzwiczkami szafki, tj. galką w nasadę nosa, co również czyni mało prawdopodobną wersję przebiegu zdarzenia prezentowaną przez oskarżonego. Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego przez pryzmat zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego należy uznać, iż w zakresie w jakim odmówiono im wiary stanowią one jedynie realizację przyjętej przez oskarżonego linii obrony.

Złożone opinie zostały uznane za wiarygodne, bowiem są one pełne, wyczerpujące i nie zawierają sprzeczności. Pierwsza z nich rzetelnie przedstawiła obrażenia jakich doznała pokrzywdzona, druga wskazała na najbardziej prawdopodobny mechanizm powstania tych obrażeń.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana oraz nie budziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd zważył: Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, iż oskarżony M. B. dopuścił się umyślnego uszkodzenia ciała pokrzywdzonej A. B. uderzając ją w dniu 26 lutego 2016 roku pięścią w twarz, w wyniku, którego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy czołowej, krwiaków okularowych obustronnych, złamania kości nosa bez przemieszczenia - obrzęk nosa, które naruszyły czynności narządu ciała na czas poniżej 7 dni. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 157 § 2 k.k.

Oskarżony M. B. działał umyślnie, w sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności wyłączające winę czy bezprawność. Stopień społecznej szkodliwości tego czynu należy ocenić jako spory, bowiem sprawca godził w dobro jakim jest cudze zdrowie i naraził pokrzywdzoną na cierpienia fizyczne. Na taką ocenę stopnia społecznej szkodliwości wpływ mają naganne pobudki, jakimi kierował się oskarżony, bowiem pomimo istniejącego pomiędzy stronami konfliktu, oskarżony zaatakował pokrzywdzoną bez powodu w chwili, w której ta zwróciła mu uwagę na jego niewłaściwe zachowanie, wykorzystując przy tym swoją przewagę fizyczną.

Biorąc pod uwagę zasady wymiary kary Sąd uznał, że kara ograniczenia wolności w wymiarze 4 miesięcy polegającą na wykonaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym będzie karą adekwatną do winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości a dodatkowo dostatecznie dolegliwą. Kara ta uwzględnia także fakt wcześniejszej karalności oskarżonego, tym bardziej, iż czyn za który oskarżony został wcześniej skazany popełniony został na szkodę tej samej pokrzywdzonej. Orzeczona kara w sposób prawidłowy spełni swoje także swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej - oddziałując wychowawczo i zapobiegawczo na oskarżonego, w kierunku wykształcenia w nim krytycznej postawy do własnego czynu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2015.615 j.t.) oraz § 17 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1801).

Mając na uwadze sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, który utrzymuje się wyłącznie z emerytury sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych.

SSR Elżbieta Kwaśniewska